

6. Маслоу, Абрахам. Мотивация и личность. СПб.: Евразия, 1999.478 с.

7. Jovanova-Mitkovska S. Mentoring and integrated methodical practice URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/149219696.pdf> (дата звернення: 12.08.2021).

Лосєва Ю. В.

*викладач циклової комісії іноземної мови
Відокремленого структурного підрозділу
«Херсонський політехнічний фаховий коледж
Державного університету «Одеська політехніка»*

Аносова Ю. П.

*викладач циклової комісії іноземної мови
Відокремленого структурного підрозділу
«Херсонський політехнічний фаховий коледж
Державного університету «Одеська політехніка»*

**ВИКОРИСТАННЯ ТАКТИК АРГУМЕНТАЦІЇ
ЗА ДОПОМОГОЮ ЗАСОБІВ ОБРАЗНОСТІ
У ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ**

Ураховуючи параметри дискурсу, виокремлюють та досліджують його певні види (педагогічний, військовий, політичний, критичний, науковий, юридичний та ін.). Опираючись на думку Миронової Н.М., вищезазначені дискурси підлягають вербалізації, вони актуалізуються у вигляді текстів [1, с. 155].

Учені розглядають політичну діяльність як мовленнєву. Наприклад, на думку Шейгал О.І., мова політики, політична комунікація та політичний дискурс – терміни, які в більшості робіт взаємопов'язані. Вона ототожнює терміни «політичний дискурс» та «політична комунікація», а мову політики розглядає як структуровану сукупність знаків, які утворюють семіотичний простір політичного дискурсу [2, с. 312].

Тож, політичний дискурс – це особливий різновид дискурсу, який має на своїй меті завоювання і утримання політичної влади; це багатоаспектне і багатопланове явище, комплекс елементів, що створюють єдине ціле за допомогою тактик аргументації. Так політики впливають на формування думок та переконань виборців.

На нашу думку, варто розглянути як саме за допомогою аргументації та засобів образності політики, які належать до різних політичних партій досягають поставленої мети – залучаються підтримкою виборців. Для даного дослідження було обрано промови кандидатів від двох найвпливовіших партій США – Барака Обами (Демократична партія), а також Джона МакКейна (Республіканська партія).

Під час дослідження було виявлено певну тенденцію побудови промов кандидатів. Так, наприклад, основу промов Б.Обами і Дж.МакКейна складають обіцянки дій та змін у майбутньому політичному житті країни. У ході порівняння промов було виявлено спільні та відмінні риси аргументації. Як уже зазначалося вище, обидва ці політики вдаються до тактики ототожнення себе з народом. У мові ця тактика виражається шляхом порівняння як засобу образності: «*And this is the time as Americans, together, we get back up*» (Дж. МакКейн)[6]; «*Our family has the same ups and downs as any other... the same challenges and the same joys*» (Б.Обама) [5]. Дж. МакКейн підкреслює те, що він та його партія є частиною американського суспільства і що прагнуть того, чого прагнуть усі американці – повернути добробут і процвітання своєї країни.

Б.Обама звертається до сімейних цінностей, наголошуючи на тому, що його родина така ж як і всі інші, з тими ж потребами і своїми діями вона прагне полегшити життя всім родинам країни. Емоційні аргументи Дж. МакКейна виражені у емфатичній конструкції (*this is the time...*), у порівнянні (*as Americans*), а також у прислівнику *together* який позначає об'єднання політика і народу. Б.Обама використовує порівняння (*same... as*) та повтор (*the same ups and downs, the same challenges, same joys*) для вираження власних аргументів. Кандидати використовують у своїх промовах розмовну лексику для того, щоб створити образ звичайних, пересічних американців: *going into harm's way*,

average hockey mom, kids, they wrote him off (Б.Обама)[5]; dug us into a very deep hole, climb out, Americans have been knocked down (Дж. МакКейн) [6].

Дж. МакКейн у своїй промові застосовує тактику, яка передбачає подачу в якості аргументів загальновідомих фактів. Підсумовуючи ці факти, політик вказує на рішення яке мають прийняти виборці. Але це зроблено так майстерно, що здається ніби це і є єдине правильне рішення: «...*they're asking questions as profound as they are ordinary. Questions they never thought they would have to ask: Should mom move in with us now that dad is gone? Fifty, sixty, seventy dollars to fill up the car? Winter's coming. How we gonna pay the heating bills?*» (Дж. МакКейн) [6]. Політик змальовує сумні будні американців, де важливу роль відіграють і риторичні запитання, використані з метою ввести народ в роздуми про минуле та майбутнє. Дж. МакКейн широко використовує анафору: ... *they're asking questions.... Questions they never...; That's the America ... that's the future....* Для вираження аргументації політик також використовує протиставлення з елементами анафори: *These are not isolated discussions... – These are common stories... .*

У структурі риторичних запитань Дж.МакКейна присутня така стилістична фігура як епанафора: *Whose judgment should we trust? Should we trust John McCain's judgment...?* Підвищенню довіри аудиторії до промови сприяє вставна конструкція *The fact is.* Адже не залишається жодних сумнівів стосовно того, що інформація яка подається після неї – загальновідома і правдива.

У промовах Дж. МакКейна та Б. Обама простежується й багато спільних рис. Кандидати прагнуть довести виборцям, що їхня основна ціль – зробити все можливе, щоб покращити життя народу і, що найголовніше, переконати виборців у тому, що вони здатні зробити це краще за своїх опонентів. Промови Дж. МакКейна та Б. Обама побудовані навколо центральних понять які виражають ціль виборчої кампанії кожного з кандидатів. Так, для промови Дж. МакКейна центральним є поняття **fight**. Це слово разом з усіма похідними формами у одній із промов зустрічається 34 рази. Кандидат бореться за все і за всіх: «*fight for your future, fight for Americans, fight for the family, fight to restore the pride and principles of our party, fight for our*

country, etc.» (Дж. МакКейн) [3, с. 163]. Завдяки такій будові, промова здається дуже емоційною, цілеспрямованою, навіть дещо агресивною. Вона справляє глибоке емоційне враження, але у ній висловлені не зовсім ті думки, які хотіли б чути американці. Промова Б. Обами побудована навколо концепту *American promise*. Даний концепт зустрічається у його промові 29 разів у різних варіаціях: «*American promise has been threatened once more, the American promise alive, fundamental promise that has made this country great, keep our promise alive, that's the promise we need to keep, the promise of a democracy* (Б. Обама) [4, с. 165].

Спільною рисою промов Дж. МакКейна та Б. Обами є те, що вони використовують тактику емоційного тиску. Свої дії вони аргументують піклуванням про виборців: «*America, we cannot turn back... not with so much work to be done; not with so many children to educate, and so many veterans to care for* (Б. Обама) [5]; *As President, I will work to establish good relations with Russia so we need not fear a return of the Cold War. But we can't turn a blind eye to aggression and international lawlessness that threatens the peace and stability of the world and the security of the American people*» (Дж. МакКейн) [6]. Як видно з прикладів, політики аргументують свої дії піклуванням про майбутнє суспільства своєї країни, про їхній спокій та безпеку. Б. Обама в якості тези використовує заклик для аргументації якого використовує емоційні аргументи – апеляцію до страху за майбутнє, за життя і долю дітей тощо. Ефективність аргументації підсилюється використанням різних стилістичних фігур – анафори (*not with so much work to be done, not with so many children to educate, not with an economy to fix etc.*) та простої анепіфори (повтор одного і того ж речення *we cannot turn back* на початку і в кінці абзацу). Дж. МакКейн апелює до глобальних цінностей, які не залишать нікого байдужим – мир, стабільність, захист: «*aggression and international lawlessness, peace and stability of the world, security of the American people* [6]».

Критика у промовах обох політиків побудована на порівняннях. Політики проводять паралелі між своїми діями та діями опонентів. Таким чином, завдяки контрастному порівнянню, вказують виборцям на правильне рішення: «*Senator Obama wants our schools to answer to unions and entrenched bureaucracies. I want*

schools to answer to parents and students (Дж. МакКейн) [6]; ...while Senator McCain was turning his sights to Iraq just days after 9/11, I stood up and opposed this war, knowing that it would distract us from the real threats that we face» (Б. Обама)[5]. І Дж. МакКейн, і Б.Обама перед тим, як критикувати опонента, застосували тактику м'якого усунення опонента, а тому їхня критика не здається образливою: «*Now, now, let me – let there be no doubt. The Republican nominee, John McCain, has worn the uniform of our country with bravery and distinction, and for that we owe him our gratitude and our respect* Б. Обама [5]; *I wouldn't be an American worthy of the name if I didn't honor Senator Obama and his supporters for their achievement» (Дж. МакКейн) [6].*

Отже, аргументація у політичному дискурсі реалізовується через ряд тактик, які застосовують у політичному дискурсі, у поєднанні із засобами образності, основним призначенням яких є вплинути на думки та погляди аудиторії та переконати її в тому, що позиція промовця є правильною і її варто підтримати.

Список використаних джерел:

1. Миронова Н.Н. Дискурс – анализ оценочной семантики. М.: Тезаурус, 2008. 158 с.
2. Шейгал Е.И. Семиотика политического дискурса. М.: Гнозис, 2004. 326 с.
3. Юзефович Н.Г. Політичний дискурс і міжкультурне спілкування. *Інтерпретація. Розуміння. Переклад:* зб. наук. ст. Санкт-Петербург, 2005. С. 231–240.
4. Чижевська Є.Є. Дискурс політика. *Методологія дослідження політичного дискурсу: Актуальні проблеми змістовного аналізу суспільно-політичних текстів:* зб. наук. праць. Мінськ, 1998. С. 161–170.
5. Барак Обама біля мікрофона. URL: <https://studway.com.ua/barak-obama/> (дата звернення: 02.09.2021).
6. Виступ. Джон Маккейн. URL: <https://cs-cz.facebook.com/Ua.Politicus/videos/490998714350781/> (дата звернення: 04.09.2021).